

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget har i brev af 2. marts 2012 stillet mig følgende spørgsmål 3 til L 84, stillet efter ønske fra Mikkel Dencker (DF), som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

19. marts 2012

J.nr. 2011-4495

Spørgsmål 3:

Vil ministeren redegøre for, i hvilken udstrækning lovforslagets implementering af direktiverne adskiller sig fra direktivernes minimumskrav, og argumentere for disse afvigelser fra direktiverne.

Svar:

Lovforslaget går længere end minimumskravene i bygningsdirektivet på to områder og på et område i forhold til VE-direktivet:

Bygningsdirektiv:

Det gælder dels for energimærkningen af offentlige bygninger. Det indgår i lovforslaget, at offentlige bygninger over 250 m² skal omfattes af reglerne for regelmæssig energimærkning. Det betyder, at de altid skal have et gyldigt energimærke. Ifølge EU's direktiv skal grænsen for hvilke bygninger, der omfattes af disse regler, sættes ned gradvist fra 1000 m², hvor den ligger nu, til 250 m² i 2015.

Baggrunden, for at vi går videre end direktivet på dette område, er, at der allerede i 2009 blev indgået en aftale mellem parterne bag aftalen om den fremtidige energispareindsats fra den 10. juni 2005 om at lægge niveauet på 250 m². Aftalen udgjorde en lempelse i forhold til tidligere, hvor alle offentlige bygninger over 60 m² skulle energimærkes.

Det andet område, hvor lovforslaget går videre, er annonceringspligt i forbindelse med *salg og udleje* af bygninger eller bygningsenheder. Det foreslås i lovforslaget, at energimærket skal medtages i alle annoncer til salg eller udleje i kommercielle medier, hvorimod det fremgår af direktivet, at energimærkningen kun skal medtages, hvis det foreligger.

Baggrunden for at vi går videre, er, at der er opnået gode resultater med annonceringen af energimærket ved salg af ejendomme via ejendomsmægler, som blev indført fra 1. juli 2010. Der er flere indikationer på, at energimærkningen har medført, at

energieffektiviteten inddrages af køberen som et beslutningsparameter ved købet, hvilket lige netop er det resultat, som vi tilstræbte ved ordningen.

Det skal understreges, at lovforslaget ikke indebærer, at pligten til at energimærke udlejningsejendomme udvides. Der er i forvejen pligt til, at energimærket udleveres ved indgåelsen af lejekontrakt. Annonceringsforpligtelsen medfører derfor alene en fremskyndelse af mærkningen.

VE direktiv:

Lovforslaget går videre end minimumskravene i VE-direktivet i forhold til den foreslåede VE-installatørordning derved, at ordningen gøres obligatorisk for virksomheder, der ønsker at installere eller montere små VE-anlæg. VE-direktivet kræver kun en frivillig ordning.

Baggrunden for, at vi går videre end kravene i VE-direktivet og kræver en obligatorisk ordning er dels, at det er vigtigt, at VE-anlæg, som f.eks. varmepumper, bliver installeret og monteret korrekt og på en måde der sikrer forbrugerne de forventede energibesparelser, dels hensynet til at sikre en mindre CO₂-udledning og dermed en bedre miljøbeskyttelse. VE-anlæg, som er effektive, er således både en fordel for forbrugeren og miljøet.

Med venlig hilsen

Martin Lidegaard